

Tribuna

Els arquitectes i la Savinosa

JOSEP LLOP TOUS
President de la
Demarcació de
Tarragona del
Col·legi d'Arquitectes de
Catalunya

Amb la intenció de reflexionar-hi col·lectivament i d'expressar públicament una opinió fonamentada i qualificada, el passat dia 22 de gener va tenir lloc al Col·legi d'Arquitectes de Tarragona una sessió de debat sobre l'immoble de la Savinosa. L'acte comptava amb quatre arquitectes ponents que introduïen els conceptes i les reflexions tot estimulant la participació i el debat entre els nombrosos assistents.

Per tal de situar correctament la qüestió es va fer un repàs al context històric, geogràfic, arquitectònic i urbanístic, es van recordar les diferents iniciatives d'intervenció i es va fer una primera aproximació al valor patrimonial de l'immoble.

El debat va ser viu i plural i es van expressar punts de vista molt diversos amb total llibertat, entre acadèmics i pragmàtics. L'acte es va cloure amb el desig de continuar el procés reflexiu i aprofundir-hi encara més.

Un primer i provisional intent de resum, a partir del qual es podrà avançar en el futur i que servirà per a estructurar la segona jornada de debat ja prevista, seria el que segueix:

1. El conjunt edificat té un important valor relacionat amb la memòria històrica de Tarragona i la imatge de la ciutat. Ara bé, es pot posar en crisi la rigidesa d'una disposició tan simètrica, l'absència de vistes al mar d'alguns dels edificis, l'escassa adequació del conjunt al lloc i també la vigència del llenguatge arquitectònic utilitzat en el moment del projecte en relació

amb els que emprava el moviment modern a Europa. Tot plegat no justifica l'enderrocament de la totalitat de les edificacions, sinó que vol emfasitzar el major valor del lloc, en situació de privilegi, en contraposició al valor de les edificacions.

2. Si les condicions imposades en el llegat de l'antic propietari dels terrenys no ho impedeixen, seria desitjable que el nou ús que es vulgui assignar a la finca permetés la col·laboració de la iniciativa privada. I també seria interessant que el complex de la Savinosa pogués jugar un paper important en relació amb el conjunt d'esdeveniments que s'espera celebrar l'any 2017.

3. L'assignació d'usos no pot ser fruit de la improvisació ni

de l'espontaneïtat. Tampoc pot ser funció exclusiva de les singulars característiques de la fin-

El conjunt edificat té

un important valor

relacionat amb la

memòria històrica

ca. El procés de transformació cap a una nova funcionalitat territorial, que ja transcendeix els límits municipals, obliga a l'adopció de decisions des d'una perspectiva més elevada i amb una lògica d'escala territorial diferent i superior. És per això que cal pensar molt seriosa-

ment en la redacció d'un pla especial d'ordenació dels equipaments de l'àrea central del Camp de Tarragona.

4. És possible considerar separatament la finca (com a mínim en part) de les edificacions que conté. I totes dues parts així separades poden ser objecte de tractaments diferents. Si bé per les edificacions seria prudent esperar les determinacions del pla especial del punt anterior, mentrestant, i sense perdre la titularitat el sòl, tant la pineda que toca a l'Arrabassada com el perímetre de la vora del morrot podrien posar-se a l'abast del públic, convenientment urbanitzades. La pineda seria una zona de pícnic vinculada a la platja i, a la vora del mar, un tram més del passeig

marítim, que facilitaria amb comoditat la relació entre les dues platges contigües i també l'observació del paisatge. Totes dues operacions es podrien escometre amb certa rapidesa, responen d'aquesta forma les insistent demandes d'acció que sorgeixen de la societat.

Aquesta és la reflexió que, de forma provisional però també amb convenciment, els arquitectes de la demarcació posen sobre la taula, de moment, per tal d'enriquir el debat social i de proposar arguments qualificats per fonamentar les decisions que forçosament s'hauran de prendre. I ho fem, a més, tot anunciant una voluntat de continuïtat del procés que s'ha emprès i de difusió dels seus resultats

MIRADOR

El preu just i digne del raïm

JOAN SANTÓ
Responsable del
sector de la vinya i el
vi d'Unió de Pagesos

Després de contrastar diferents estudis de costos de producció del raïm i del vi, a Unió de Pagesos considerem que el valor d'un quilogram de raïm blanc hauria de ser del voltant de 40 cèntims d'euro, i el del raïm negre, d'uns 60 cèntims d'euro, de forma genèrica, sense detallar per zones, varietats i tipus d'explo-

tacions, ja que si no és possible aconseguir una mínima rendibilitat que permeti el desenvolupament i la innovació necessaris per al sector. De la mateixa manera, també el preu d'un hectograu de vi blanc hauria de ser de 6 euros, i del negre, de 7.

Tenint en compte el desequilibri existent en la cadena del sector, ja que en aquest moment el valor del raïm o del vi és d'entre el 5% i el 10% del total, el valor d'una ampolla de vi s'hauria de repartir de la següent manera: el 33% en el valor de la matèria primera, el 33%

en el valor de l'elaboració i el restant 33% en el de la comercialització. Sense aquest repartiment difícilment serà possible arribar a la mínima rendibilitat per al productor.

En aquest sentit, després de molt de temps reconeixem que l'empresa Torres valori el raïm que compra al voltant d'aquests referents, ja que pensem que aquest és el camí per tal que tots els graons de la cadena ens en sortim; des del viticultor fins al comercialitzador final. En general, els viticultors que li venen

tot el raïm de la seva explotació estan satisfets.

Però no ho estan tant els que li venen només una part de la seva producció a aquesta empresa, i no diguem els que hi tenien un contracte que després han vist que no s'ha complert, o bé aquells a qui es va reduir la quota. Aquests últims no ho poden o no ho volen dir per por de veure's agreujats o perjudicats, i aquesta és una realitat palpable, evident.

Per als productors d'algunes zones de Catalunya, tradicio-

nalment proveïdores de l'empresa, aquesta és un autèntic motor econòmic per a ells; és així, però també s'hauria de tenir en compte que el valor afegit (l'elaboració i comercialització del vi) se l'emporta cap a altres zones. Entre tots els que formem els diferents graons de la cadena hauríem de fer un esforç perquè, si volem que el sector sigui rendible, el valor afegit generat repercuteixi el màxim en la pròpia zona de producció, tant del raïm com del vi.

*Actualment el valor
del raïm és només el
5% del valor total
d'una ampolla de vi*